

נולד בסטאשוב, פולין
 ב - אוקטובר 1909
 נהרג בהגנת בית-אלפא
 במלחמת העצמאות
 ב – 1.4.1948
 היה נשוי ללסקה
 אב לרמה הכהן,
 יהודה בשן וצביה זוארץ

הוריו של צבי - רבקה ויהודה - חיו כמשפחה אדוקה-חסידית. עד גיל 16 למד בישיבה ואז הצטרף לקן השומר-הצעיר, מהלך ששינה לגמרי את חייו.

בשנת 1930 יצא לחוות-הכשרה של תנועת "החלוץ" ושנה לאחר מכן עלה לארץ. הצטרף לקבוצת "פלנטי", שהתיישבה באופן זמני ברחובות, וכעבור זמן עברה להשלים את קיבוץ רמת-יוחנן. שם הקים משפחה עם לסקה רעייתו ונולדה הבת הבכורה - רמה.

ב-1940, עם ה"טראנספר", עברו צבי ולסקה עם אנשי פלנטי לבית-אלפא. צבי עבד במאפייה והיה אדם מאוד שמח, שאיפיינו אותו בדיחות, שמחת-חיים, שירה וריקודים. במשך שנים עבד, יחד עם לסקה, ברפת א'.

פישל מקובר: "דמותו עדיין מהלכת בתוכנו - זקוף קומה, חסון, חצוב מסלע איתן. פניו מפיקות חדוות חיים ויצירה. ניחן בשאר-רוח ובנשמה-יתירה, שהקרינה על סביבתו וסייעה ברגעים של לבטים והכרעות". בימי מלחמת העצמאות היה צבי שותף למאמץ הכללי להגן על הקיבוץ, בעיקר מפני התקפות מהגלבוע, ובאותו זמן לקיים את שיגרת החיים והעבודה. צבי, שנחבל בידו בעת העבודה בטיח, התנדב לשמור בשער הקיבוץ, עד שיחלים ויוכל לחזור לעבודתו.

לפתע, בשעה 12 בצהריים, בעת שרבים מחברי הקיבוץ סעדו את ארוחת הצהריים, החלה הפגזת מרגמות מהר הגלבוע לעבר בית-אלפא וחפצי-בה, מראש הדרך הרומאית. צבי, בשער הקיבוץ, התלבט כיצד לנהוג, לנוכח העובדה שאיזור השער מופגז. מהר מאוד קיבל החלטה לעצמו, להישאר על משמרתו ולהזהיר את העובדים בשדות. לפתע נחת פגז בסמוך אליו, פצע אותו קשה, וכעבור כמה שעות נפטר בבית-החולים.

לסקה, אלמנתו, היתה בחודש התשיעי להריונה, וכעבור זמן ילדה בת - צביה - הנושאת את שמו. צבי היה בן 39 במותו. הקורבן הראשון של בית-אלפא במלחמת העצמאות.